

MIKÄ ON OIKEASTI TÄRKEÄÄ – ARVOJEN SELKIYTTÄMISTÄ

Rehellisyys on yksi tulikoe, jolla ihmisen arvot testataan. Sanamme ja tekomme kertovat, keitä olemme. Meillä tulisi olla arvoja, jotka ovat Jumalan lapselle soveliaita.

On helppoa olla rehellinen silloin tällöin. Vaikeaa se on silloin, kun siitä aiheutuu itselle haittaa, jopa tuskaa ja surua. Jumala haluaa lastensa olevan rehellisiä aina. Tällä viikolla nuori

- 1. oppii selittämään, miksi rehellisyys on niin tärkeää.**
- 2. oppii analysoimaan käytännön seurauksia, joita rehellisyydestä koituu.**
- 3. oppii valitsemaan rehellisyyden niin sanoissa kuin teoissakin.**

AVAINTEKSTIT: 1 Tim. 4:12; Sananl. 12:19; Kol. 3:9,10.

ARVOJEN MÄÄRITTÄMISTÄ

Keskustelkaa ryhmänä siitä, miten ihmisen arvomaailma vaikuttaa hänen rehellisyyteensä. Korosta sitä, että arvojärjestelmämme ei tule valmiiksi yhdessä yössä. Se muistuttaa lähinnä talon rakentamista – tiili kerrallaan. Ihmisellä on koko elämä aikaa rakentaa arvojärjestelmäänsä. Mutta aivan kuten rakennuksen perusta ratkaisee sen, onko talo kestävä, samoin varhain elämässä omaksutut arvot ratkaisevat koko arvojärjestelmämme laadun.

Mainitse joitakin asioita/tekijöitä (esim. perhe, opettajat, kirjat), joilla on vaikutusta arvojärjestelmäämme. Tuo esiin ajatus siitä, että arvojärjestelmämme joko on tai ei ole Jumalan tahdon mukainen. Keskustelkaa siitä, voivatko yllämainitut tekijät aina/useimmiten/joskus/harvoin/tuskin koskaan auttaa kristillisen arvojärjestelmän omaksumisessa?

EI SE AINA NIIN HELPPOA OLE

Kerro tapauksesta, jossa elit arvojesi mukaan. Erityisesti rehellisyyteen liittyvä tapaus olisi sopiva. Korosta sitä, että aina ei ole helppoa olla rehellinen. Siitä voi koitua itselle harmia. Siitä voidaan jopa rangaista. Anna nuorten kertoa omista kokemuksistaan. Onko heistä aina ollut helppoa olla rehellinen?

KEKSITÄÄN PIENIÄ VERTAUKSIA

Pyydä oppilaita keksimään pieniä vertauksia erilaisista epärehellisyyteen liittyvistä sanoista. Esim. *valehtelu* on kuin vajoaisi juoksuhiikkaan – usein yksi valhe johtaa toiseen ja pian valheisiin suorastaan uppoaa, *epäluotettavuus* on kuin auto, jossa ohjaus ei toimi kunnolla – koskaan ei tiedä mitä seuraavaksi tulee tapahtumaan, *lunттаaminen, juoruilu* jne.

REHELLISYYSKETJU

Nuoret voivat pitkille paperisuikaleille kirjoittaa ylös rehellisyyteen liittyviä luonteenpiirteitä (esim. rakkaus, vastuullisuus). Anna heidän selittää, miksi jokin piirre liittyy heidän mielestään rehellisyyteen. Lopuksi voitte teipata tai nittoa paperisuikaleet siten, että niistä muodostuu ”rehellisyysketju”. Asettakaa ketju näkyvälle paikalle sapattikoulussanne.

AITOA VAI EI?

Tuo mukanasasi oikeita karkkeja ja leikkikarkkeja. Anna leikkikarkkeja muutamille oppilaille. Leikkikarkit ovat siis karkin näköisiä, mutta niitä ei voi syödä. Ne voivat olla vaikka muovista tai jostain muusta syötäväksi sopimattomasta materiaalista. Tähdennä sitä, että nämä karkit eivät olekaan sisältä sellaisia, kuin päältä päin näyttää.

Mekin voimme olla samanlaisia. Voimme esittää jotain ihan muuta kuin mitä oikeasti olemme tehäksemme vaikutuksen toisiin.

Tästä muistuu mieleemme Kain. Hän esitti tottelevaista tuodessaan Jumalalle uhrin. Mutta hänen sydämensä ei ollut touhussa mukana. Jumala ei ollut tyytyväinen hänen uhriinsa. Kain oli vain tottelevinaan.

Abel oli erilainen. Hän toimi aidosti. Hän toi uhriksi lampaan, ja Jumala hyväksyi hänen uhrinsa. Aito usko näkyy nöyrinä tekoina. (Anna tässä vaiheessa kaikille oikea karkki.) Karkki voi olla hyvinkin pieni, kunhan se on aito. Se on tärkeintä. Kristittyjen tulee olla aina ja joka tilanteessa rehellisiä ja luotettavia.

Jeesus varoitti fariseuksia uskonnollisesta epäaitoudesta. Kertomus fariseuksesta ja publikaanista, jotka menivät temppeliin rukoilemaan on hyvä esimerkki. Fariseus oli epäaito uskovainen, kun taas syntejään anteeksipyytävä publikaani oli aito. Hän tunsu itsensä pieneksi, mutta hänellä oli todellista uskoa. Hän oli kuin pieni karkki. Lukekaa ääneen Ap.t. 5:1-11. Ananias ja Safira ovat myös esimerkkejä epäaidoista uskovaisista.

ARVAA KUKA?

Jaa luokka kahteen ryhmään. Molemmat ryhmät saavat esittää pieniä näytelmiä Raamatun henkilöistä, jotka olivat rehellisiä/epärehellisiä. Ryhmät esittävät vuorotellen. Anna viisi minuuttia aikaa valmistautua. Kumpikin ryhmä esittää siis 4-5 pientä esimerkkiä. Yhtä esitystä varten varataan aikaa minuutti (tai miten sovitte). Keskustelkaa lyhyesti kustakin henkilöstä esityksen jälkeen. Hyviä henkilöitä voisivat olla esim. Hanna (Samuelin äiti), Akan, Sakkeus, Ananias ja Safira.

AARTEEN METSÄSTYSTÄ RAAMATUSTA

Tähän tehtävään tarvitaan Raamattuja, pieniä pahvikortteja ja kyniä. Olisi hyvä, jos kaikilla ryhmillä olisi samanlaiset Raamatut, ettei käy niin, että toisilla on Raamatussaan hakemisto ja toisilla ei. Jaa luokka kolmen tai neljän hengen ryhmiin. Pyydä ryhmiä etsimään Raamatuistaan niin monta rehellisyyteen ja luotettavuuteen liittyvää tekstiä kuin ehtivät tietyssä ajassa. Tekstit kirjoitetaan pahvikortteille.

Sovitun ajan kuluttua ryhmät kokoontuvat yhteen ja kertovat toisilleen löydöistään. Jokaisesta tekstistä tai ”aarteesta” annetaan piste.

YHTEENVETO

Rehellisyys itseä ja toisia kohtaan auttaa selkiyttämään omia arvoja. Rehellisyys on tärkeää ei ainoastaan sanoissa vaan myös teoissa, ja erityisesti ihmissuhteissamme. Rehellisyys seurustelusuhteessa on mm. sitä, ettei kohtele toista seksiobjektina vaan Jumalan lapsena – ihmisenä, jonka Jumala loi ja jota hän rakastaa ja jonka hän toivoo välttävän tuskalta.

Rehellisyys on yksi tärkeimmistä ominaisuuksista, joita meillä kristityillä voi olla. Se voi kuitenkin tietyissä olosuhteissa olla yksi vaikeimmin ylläpidettävistä asioista. Mutta Jeesus on totuuden Jumala, ja jos pyrimme hänen kaltaisikseen, meidän on arvostettava rehellisyyttä hyvin korkealle.

Prema Gaikwad